

לימא קסבר רבי יוחנן חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא -

Shall we say that ר"י maintains, non-consecrated animals which were slaughtered in the עזרה is not a torah prohibition

Overview

The גמרא cited a dispute between ר' שמעון, who maintains לבסוף אין לשחיטה אלא לבסוף and ר' יוחנן who maintains שוהט שחטו ועד סוף. The גמרא asks, does that mean that we have to assume that ר"י maintains that חולין שנשחטו בעזרה is not prohibited¹. חולין שנשחטו בעזרה ר"י maintains if indeed² there is a problem² explains why there is a problem² if indeed ר"י maintains חולין שנשחטו בעזרה. לאו דאורייתא.

ותקשה דידה אדידה דאיהו גופיה אמר בפרק האיש מקדש (קדושין דף נז,ב) -

And (if we assume that ר"י maintains לאו דאורייתא חש"ב) there will be a contradiction from one ruling of ר"י on another ruling of ר"י, since it was ר"י himself, who stated in פרק האיש מקדש -

חולין שנשחטו בעזרה דאורייתא ויליף לה מקרא:

That חש"ב is דאורייתא, and he derives it from a פסוק.

Summary

ר"י maintains elsewhere that חש"ב is דאורייתא, which could contradict the view of ר"י here that it is לאו דאורייתא.

Thinking it over

Why was it necessary for תוס' to point out that there would be a contradiction in the rulings of ר"י;³ does this mean that whenever the גמרא states 'לימא וכו'', it is asking that if we assume the לימא there will be a contradiction?! So why does תוספות find it necessary to state here that there will be a contradiction?⁴

¹ If we would assume that חולין שנשחטו בעזרה, we will have the difficulty, which we are discussing in the גמרא, namely how do we understand the view that if someone was שוחט a stolen חולין animal in the עזרה, he will be liable for ד', but how can this be, for since it became בהנאה, he is not slaughtering the owner's animal.

² See 'Thinking it over'.

³ See footnote # 1.

⁴ See the גמרא on the ע"ב where it states, 'ואלא קשיא'.